Dragi camarazi,

Scrisoarea aceasta nu poarta sigilul autoritatii.Ea reprezinta observatii si si consideratii dupa vizita mea in tara.Unii dintre D-Voastra cu care am avut prilejul sa le discut,mi-au scris ca ar fi bine sa le comunic tuturor celor care m'au vrut coordonator al proectului nostru de ajutor. Vi le dau deci,in aceasta calitate, dar pe scurt,deoarece fiecare dintre D-Voastra aveti legaturi cu tara si sunteti la curent cu evenimentele.Ma voi referi numai la doua probleme care mi se par majore: un aspect al situatiei politice din tara,si situatia Miscarii legionare in cadrul de refacere morala a tarii noastre.

Situatia politica. Rezultatul alegerilor din 27 Septembrie,a.c. a confirmat pronosticurile si teama noastra: frontul comunist s'a situat si de data aceasta mult inaintea opozitiei.Parerea mea,dupa cele constatate in Romania,este ca nu se putea sa fie altfel. Pentru lumea de la tara si pentru muncitorii din fabrica singura sursa de informatie si de activitate economica a ramas tot guvernul. Acesta este inca socotit singurul centru de la care se distribue orice bun de consum si orice ajutor.Inertia mintala si realitatea acestui fel de a gandi au decis,in mare masura,rezultatul alegerilor.Trebue insa precizat ca opozitia,ca organizatie activa pe terenul electoral,a lasat de dorit sub toate aspectele.Inainte de toate pentruca a neglijat aproape total - si nu importa daca justificat sau nu- patura taraneasca si lucratorii din industrie. Desi se stia foarte bine ca aceste doua categorii de votanti au fost cele care,de la 1990 incoace,au decis rezultatele oricarei alegeri. Campania electorala a opozitiei s'a concentrat,exagerat,asupra maselor de la orase.Ca si in alegerile precedente administrative.

Presa din Romania(si cea din exil prin imitatie) s'a dovedit, in toate ocaziile,o presa de oras,de Bucuresti: elegant scrisa,cu puncte de vedere etic superioare,lamentandu-se de doi ani de zile ca,in piele de oaie,comunistii ne-au furat revolutia si au masluit toate alegerile.Pai cum puteau sa faca altfel si sa ramana ceeace au fost o jumatate de veac? Editorialele zilnice ale presei din tara sunt splendide si omul citit nu le poate aduce nicio obiectie, nici de stil nici de continut. Dar vine vorba si ocazia cand se pune intrebarea: eu cu cine votez?

Exista o lege nescrisa valabila si civil si religios: ajuta-ti fratele cazut in nenorocire,nu-l lasa! Faptul ca aceasta lege a fost indicata ca un absolut necesar de catre Miscarea Legionara nu trebue sa socheze,mai ales in conjunctura de fata.Daca omul de la tara si muncitorul din fabrica au fost sufleteste atrofiati bulimaciti de foamea si teroarea comuniste,pentruca se gaseau mai izolati si mai usor de controlat decat conglomeratele de la orase,imperativul moral al celor care au avut norocul si taria sa-si mentina ceva mai bine controlul mintal si o perspectiva mai justa a lucrurilor,era,si continua sa fie,sa se ingrijeasca de fratele mai mic si bolnav.Aceasta grije,de exceptionala importanta nationala a lipsit total.Opozitia a participat si s'a compromis,cu roluri principale,in comedia asa zisului parlament,timp de doi ani. Iar presa l-a urmarit pe toate potecile pe Iliescu si i-a ironizat surasul viclean.La sate insa continua sa stapaneasca,absolut, aceleasi cadre comuniste.Populatia continua sa fie tinuta sub

control,si se fura ca'n codru.Se adaoga la toate ecestea (si mi se pare un lucru foarte grav) dispretul partial pe care o buna parte a lumii de la orase il manifesta fata de dezorientarea in care se sbate populatia satelor.Ca si cand ar fi vorba de fiinte elementare sau primitive,incapabile sa evolueze.Eminescu si Lucian Blaga au avut insa alte pareri: primul a scris ca satele constitue tineretea eterna a neamului nostru; iar al doilea a proclamat din incinta academiei ca vesnicia s'a nascut la sat.

Astazi gospodaria satelor e aproape pustie.Cativa tarani se misca prin curtea fostului colhoz.Primarul si inginerul agronom decid totul si,in cele mai multe cazuri,acestia nu sunt nici macar localnici.Sunt ramasitele autoritare ale partidului comunist.Opozitia si lumea de la orase uita anumite lucruri,atunci cand nu tine seama de conditia populatiei de la sate.In conditiile actuale singua singura realitate a omului de la tara sunt tractoarele si magaziile , si acestea nu nu-i apartin,pentruca totul a ramas in sistemul organizat de comunisti.A.C.Cuza (citat in cartea Petre Tutea)spunea despre Titulescu ca vedea Romania de la Geneva. Acelas lucru s'ar putea spune azi si despre acei oraseni care nu cunosc realitatea: vad lumea satelor prin prizma Bucurestiului,si se indispun numai cand nu gasesc la bacanie lucrurile care le lipsesc.Ar fi bine ca un redactor de ziar sa se duca de la Constanta pana la Craiova si sa publice dupa aceea,cu litere boldine, cati oameni de la tara au plug,sau boi,sau tractor,sau grau de semanat.Sa scrie,tot cu litere boldine,cati sateni pot sa-si faca agricultura pe cont propriu.Dezamagirea indraznetului redactor va fi totala.Aceasta este realitatea pe care opozitia n'a considerat-o, chiar daca mintal a intrevazut-o. Ne gasim in fata unei imense tragedii,cu repercursiuni incalculabile,din care nu vom putea iesi decat printr'un apostolat eroic in ajutorul celor ramasi,indiferent de cauza,intr'o conditie de neputinta care afecteaza viata intregei tari.

Situatia Miscarii Legionare.Despre situatia Miscarii Legionare, in tara,asa cum am putut eu sa-mi dau seama,se pot spune urmatoarele: este ceva mai buna decat cea din exil.Pentruca Horia Sima n'a avut ocazia sa faca si in tara ceeace a facut in exil.Problema Horia Sima s,a adancit insa si printre camarazii de acolo. A devenit si pentru ei evident faptul ca atata timp cat acest om continua sa se considere (sau sa fie considerat de unii) sef,Miscarea,sub orice forma ar cauta sa-si recasige statutul legal,prestigiul si increderea de care s'a bucurat,pe drept,in timpul Capitanului,va ramane vulnerabila,paralizata,din cauza celor intampiate de la 1938 incoace.Atata timp cat Horia Sima va putea fi aratat cu degetul ca sef al Miscarii Legionare si utilizat de catre adversari,noi nu vom putea da raspunsurile necesare.Pentruca la orice raspuns ni se va spune: el e cel ce va conduce,el e modelul vostru. Si o lista intreaga de fapte - nedemne atat din punct de vedere personal si national,cat si din cel al eticei legionare - va fi pusa in circulatie.Ne vom gasi fara aparare,constransi a ne apara. Tolerand,prin pasivitate,pe acest om la conducere,sau numai lasand impresia ca l-am tolera,constuie un act de acuza valabila din partea oricarui adversar si chiar si din partea unui om binevoitor. Si constitue,pe deasupra,o impietate fata de toti cei care si-au dat viata pentru ca Miscarea sa ramana pura si nationala.

In exil se incearca acum,camuflat,promovarea unei stari de

spirit nepotrivita moralei legionare.Sa ne unim,se spune. Sa nu mai vorbim de Horia Sima.Sa facem ceva bun pentru tara. Desigur: toate aceste indemnuri sunt bune si frumoase.Dar noi ce mai suntem?N'am putea fi si mai uniti,si n'am putea fi si mai de folos tarii dragi daca n'am avea pe umeri si pe constiinta aceasta piatra de poticnire? Caci,iata,inainte de alegeri Sima a mai dat o circulara,sfatuind legionarii din tara sa voteze cu cine vor vrea,dupa constiinta lor.In ce calitate a dat aceasta circulara? Si din ce sentiment de recunoastere,de disciplina,sau de supunere cineva ar trebui s'o mai ia in consideratie? Problema Miscarii Legionare se pune astazi numai in acesti termeni. Pentruca de la uciderea lui Codreanu incoace Miscarea n'a avut de indurat decat pierderi groaznice,si nu numai de prestigiu,din cauza aventurilor acestui om.Amanuntele,de orice fel,le cunoastem toti.

A sosit iarasi momentul ca cei preocupati de soarta romaneasca si etica a Miscarii,infintata <u>pe aceste principii</u> la 24 Iunie.1927, sa afirme inca odata validitatea deciziilor luate de catre Consiliul Legiunei,de la 1942 incoace.E bine si necesar ca toata tara sa stie ca Horia Sima s'a plasat,prin comportarea lui,in afara legilor de conduita legionare,si ca nu mai are nimic in comun cu Miscarea Legionara.Rezolvata aceasta problema,pe urma vom mai vedea.Ne vom uni;ne vom intoarce la ce-am fost.E de neinteles de ce unii legionari se mai cramponeaza inca pe o presupusa autoritate a lui Horia Sima,cand sunt la curent cu toate cele intamplate. De ce sunt inca dispusi sa-si sacrifice aspiratiile oneste si sufesuferintele lor,si ale multora,pentru un om a carui comportare n'a fost nici cum laudabila.

In ceeace priveste proectul (programul) nostru de ajutor,lucrurile nu se prezinta asa de bine,cum datoria ne-ar obliga. In curand vom avea o situatie clara si informatia va fi transmisa tuturora. Pe baza insarcinarii pe care mi-ati dat-o imi permit sa insist asupra faptului ca prezenta noastra in strainatate e datorita numai dragostei de tara.

Cu toata prietenia si cu cele mai calde urari de bine,

Nicolae Iliescu